

Ørken og oaser

Digte skrevet i perioden 1995-1997.

Skrevet i slutningen af en langvarig alkoholafhængighed og aktiv psykisk sygdom.

- [Afbud](#)
- [Bedrag](#)
- [Byen](#)
- [Gry](#)
- [Jagten](#)
- [Kilden](#)
- [Legen](#)
- [Lykken](#)
- [Nej](#)
- [Rejsen](#)
- [Uden lyst](#)

Afbud

Dørene er store og massive
som er det dørene til himmerige
afvisende ethvert hærværk
håndtagene sidder højt
man må strække sig
ubetydelig føler man sig
skamfuldt ikke at nå håndtagene
blive skubbet væk af den ivrige masse
ud til kanten af trappen
hvor der er mulighed for at gå ned igen
stille sig i rækken for afbudsrejser
en stillestående kø
der kun bliver længere
hver dag flyttes håndtagene højere op
hver dag får alle i afbudskøen
et øjeblik til et forsøg at nå
som skal det afprøves at håndtagene sidder højt nok
maste og sønderslidte menneskekroppe ligger tilbage
når afbudskøen gennes tilbage til foden af trappen
og med gys kan se på renovations arbejdere
forslidte, fjerne kroppene og rengøre trappen
så dagens første hold ikke bliver beskidte på deres laksko
det er let at åbne de ny smurte døre for det første hold
senere på dagen bliver hængslerne mere træge
til sidst skriger de på olie
alle kræfter skal lægges i for at åbne
når dagens lys svinder binder dørene og kan ikke åbnes
og låses for natten, mens hundevagter patruljerer
i det fjerne høres hunde glam og døds skrig
fra nogen der bliver sønderslidt af vagternes hunde
i forsøget på at slippe illegalt ind
hundene er fede, men hurtige og med glubende appetit
savlende glori de på afbudskøen
som var det et menukort af lækkerier.

Bedrag

I morgen bliver alting bedre
i morgen er anderledes
i morgen bliver alting godt
i morgen kan jeg
bedraget styrer mig gennem dagen
i morgen gør dagen i dag passiv
jeg sidder og venter på i morgen
jeg ryger og drikker kaffe
tilfreds med planen
bedraget giver tilfredshed
i morgen min elskede,
bliver alting anderledes.

Byen

Byen, åhhh ja, byen

hadet og elsket.

Mange gange har jeg tænkt flugtens tanke,

men stadig bor jeg her tæt på dig.

Stadig lever du, ældes og forynges.

Du er som jeg altid har husket

alligevel anderledes uden at være forandret.

Du er gammelt og nyt

uden at være gammel eller ny.

Sidde uden for en café i solen med kaffe i koppen

se på forbipasserende mennesker

og høre alverdens tungemål.

Træt af en dag i dine gader

er det befriende at sidde i toget

og se dine huse og tårne forsvinde

i byens dis, komme ud i lys, luft og stilhed

en stilhed der til sidst bliver så larmende

at jeg må tilbringe en dag i dine befolkede gader.

Byen, åhhh ja, København

hadet og elsket.

Gry

jeg vågner
ved solens
varme strejf

nattens dug
forvandles til dis
der s p l i t t e r

s
o
l
l
y
s
e
t

til et
drømmeskær over landskabet

varme fører disen
op
i sfæren

hvor det forener sig
til hvide skyer

med livgivende regn.

Jagten

Det er nat
rækker ud, kan ikke nå
åbner en flaske, tømmer den
strækker mig ud, rækker armene frem
alting flytter sig, afstanden er evig
åbner en flaske, tømmer den
det er tættere på, jeg ser det klart
prøver igen, armen er for kort
åbner en flaske, tømmer den
nu er det længere væk, tømmer flere flasker
nu er det helt væk, jagthornet gjalder
en sanseløs jagt, på det forsvundne starter,
jeg kan se det, jagten stopper
jeg har ikke noget net
flere flasker tømmes.

Det er dag, solen står højt
nattens jagt forberedes
flaskerne byttes, der er flere nu.
Jeg søger et net.
Skyerne gløder af dagens sidste lys.
Jeg er uden net.
Jagthornet gjalder sine hæse toner
over golde vidder
hvor jagten på livet skal stå.

Kilden

Kærlighedens kilde var udtørret
den sprang ikke længere
der blæste kold luft

kærlighedens kilde sprang igen
jeg var for elsket i dig
men vandet var urent

jeg drak af kildens vand
smagen var uudholdelig
mit sind blev sort

kærlighedens kilde blev lukket
med en prop af beton
jeg tørstede længe

tørsten drev mig væk fra dig
i min søgen efter vand
jeg fandt ikke noget

desperat stoppede jeg min søgen
søgte hvile i en oase
i den øde ørken

betonproppen blev langsomt opløst
i oasens frugtbare atmosfære
kilden dryppede lidt

kildens vand var klart
vandet var nærende
jeg drak dråberne.

Kærlighedens kildevand
sjælens evige vand
livets gudedrik.

Legen

Pludselig var du der
du holdt om mig
dansen blev tættere
du krøb ind i mig
ord og kys afvæbnede mig
nedlagde mig
nød det pludselige angreb
dansen varede længe
vi trak os fra hinanden
satte os ned

jeg kom langsomt ud af dansen
jeg vendte mig om
du var fløjet
som en bi
på vej hjem til boet
efter at blomsten
er tømt for nektar

Jeg fandt dig senere
vi snakkede
du var fuld, sagde du
du var travl, sagde du
du ville væk
du ville glemme
men tvivlen
var i din stemme

Jeg lagde telefonen
alt gav genlyd
væggene i værelset
blev nøgne og kolde
s t i l h e d

en smøg
kaffe
musik
røgen river i halsen
kaffen er besk
musikken runger i ørene

en leg
blot en leg
en leg til en fest
legetøjet var der
du legede med det
fortrød legen
lagde legetøjet væk
løb videre
til en ny leg.

Lykken

Fjernsynet flimrer
lyden er påtrængende
lykkehjulet
mede budskabet
om dette sekunds trend
der gør livet lykkeligt

køb en computer
den sikre livsledsager
tryk på knappen
og den er velvillig
til din rådighed
spænd bæltet om lænden
tag brillerne på
og den giver dig
den orgasme
du ønsker

gæt hvem der vinder
og få en mobil telefon
alle kan nå dig
altid
skid færdig
mens du aftaler
den næste
kunstige befrugtning

sæt jer ned
ved scannerens monitor
se livet i maven
er det ikke idealet
er iq mindre end einsteins
fjerner lægerne
beredvilligt misfosteret.

Nej

Munden former ord
læberne er smukke.
Stumme ord
svæver i rummet.
de rammer mig
som en kniv,
skærer mit tøj i stykker.
Nøgen står jeg,
mens kniven
borer sig ind
i mit hjerte
en skarp smerte
jager gennem kroppen.
Jeg synker sammen
lyset forsvinder
kroppen bliver stille
klæbet fast
i blodpølen.

Rejsen

Bilen er pakket
jeg sætter mig ind
bilen begynder at rulle
langsomt og tøvende
som var den i tvivl
om den vil

det går i ryk
stoppe for rødt
dreje
dytte
bremse
speede op
kaste bilen
rundt
i trafikken
intensiteten er massiv
landskabet ændrer sig
luft mellem husene
grønne oaser afløser massive betonmonumenter
dækkene begynder at synge i asfalten
staccato rytmen afløses
af en jævn monoton rytme

byen er en skygge
i bakspejlets horisont
foran mig ligger markerne
nyligt pløjede
med lige rækker
af plovfurer
våde af regn
med en stærk lugt af muld
passet som en baby
der har været i bad
duftende af sæbe
med fugtigt sirligt rødt hår
varm og tryk
i mors arme.

Uden lyst

Sengen er tom
venter på
at vi maser rundt
med mig oppe i dig
månens lys kaster drømmeagtige skygger
jeg er træt, uden lyst
til at tilfredsstille dit begær
jeg tager tøjet af
ligger nøgen på sengen
jeg er en mand
jeg skal
du tager tøjet af
men er ikke nøgen
du vækker ikke mit begær
jeg skal, jeg gør det
men uden lyst
jeg vil hellere have kaffe og ostemad.